

Acesta este actul compus (forma care include modificarile pe text) creat la data de 29 iunie 2022

M.Of.Nr.166 din 7 martie 2014

ORDONANTA GUVERNULUI Nr. 137/2000*

(republicare 2)

privind prevenirea si sanctionarea tuturor formelor de discriminare**

* Republicata in temeiul art. II din Ordonanta de urgenta a Guvernului [nr. 19/2013](#) pentru modificarea si completarea Ordonantei Guvernului [nr. 137/2000](#) privind prevenirea si sanctionarea tuturor formelor de discriminare, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 183 din 2 aprilie 2013, aprobata cu modificari si completari prin Legea [nr. 189/2013](#), publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 380 din 27 iunie 2013, dandu-se textelor o noua numerotare.

Ordonanta Guvernului nr. 137/2000 a fost republicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 99 din 8 februarie 2007 si, ulterior, a mai fost modificata si completata prin:

- Ordonanta de urgenta a Guvernului [nr. 75/2008](#) privind stabilirea de masuri pentru solutionarea unor aspecte financiare in sistemul justitiei, aprobata cu modificari si completari prin Legea [nr. 76/2009](#), publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 231 din 8 aprilie 2009;

- Legea [nr. 61/2013](#) pentru modificarea Ordonantei Guvernului [nr. 137/2000](#) privind prevenirea si sanctionarea tuturor formelor de discriminare, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 158 din 25 martie 2013;

- Rectificarea referitoare la forma republicata a Ordonantei Guvernului nr. 137/2000, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 133 din 24 februarie 2014.

** Prin Decizia Curtii Constitutionale [nr. 1.325](#) din 4 decembrie 2008 referitoare la exceptia de neconstitutionalitate a prevederilor Ordonantei Guvernului [nr. 137/2000](#) privind prevenirea si sanctionarea tuturor formelor de discriminare, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 872 din 23 decembrie 2008, s-a constatat ca dispozitiile Ordonantei Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea si sanctionarea tuturor formelor de discriminare sunt neconstitutionale in masura in care din acestea se desprinde intelesul ca instantele judecatoresti au competenta sa anuleze ori sa refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerand ca sunt discriminatorii, si sa le inlocuiasca cu norme create pe cale judiciara sau cu prevederi cuprinse in alte acte normative.

Capitolul I

Principii si definitii

Art. 1*.** - (1) In Romania, stat de drept, democratic si social, demnitatea omului, drepturile si libertatile cetatenilor, libera dezvoltare a personalitatii umane reprezinta valori supreme si sunt garantate de lege.

(2) Principiul egalitatii intre cetateni, al excluderii privilegiilor si discriminarii sunt garantate in special in exercitarea urmatoarelor drepturi:

a) dreptul la un tratament egal in fata instantelor judecatoresti si a oricarui altui organ jurisdictional;

b) dreptul la securitatea persoanei si la obtinerea protectiei statului impotriva violentelor sau maltratarilor din partea oricarui individ, grup sau institutie;

c) drepturile politice, si anume drepturile electorale, dreptul de a participa la viata publica si de a avea acces la functii si demnitati publice;

d) drepturile civile, in special:

(i) dreptul la libera circulatie si la alegerea resedintei;

(ii) dreptul de a parasii tara si de a se intoarce in tara;

(iii) dreptul de a obtine si de a renunta la cetatenia romana;

(iv) dreptul de a se casatori si de a-si alege partenerul;

(v) dreptul de proprietate;

(vi) dreptul la mostenire;

(vii) dreptul la libertatea de gandire, constiinta si religie;

(viii) dreptul la libertatea de opinie si de exprimare;

(ix) dreptul la libertatea de intrunire si de asociere;

(x) dreptul de petitionare;

e) drepturile economice, sociale si culturale, in special:

(i) dreptul la munca, la libera alegere a ocupatiei, la conditii de munca echitabile

si satisfacatoare, la protectia impotriva somajului, la un salariu egal pentru munca egala, la o remuneratie echitabila si satisfacatoare;

(ii) dreptul de a infiinta sindicate si de a se afilia unor sindicate;

(iii) dreptul la locuinta;

(iv) dreptul la sanatate, la ingrijire medicala, la securitate sociala si la servicii sociale;

(v) dreptul la educatie si la pregatire profesionala;

(vi) dreptul de a lua parte, in conditii de egalitate, la activitati culturale si sportive;

f) dreptul de acces la toate locurile si serviciile destinate folosintei publice.

(3) Exercitarea drepturilor enuntate in cuprinsul prezentului articol priveste persoanele aflate in situatii comparabile.

(4) Orice persoana fizica sau juridica are obligatia sa respecte principiile enuntate la alin. (2).

*** Prin Decizia Curtii Constitutionale [nr. 818](#) din 3 iulie 2008 referitoare la exceptia de neconstitutionalitate a prevederilor art. 1, art. 2 alin. (3) si art. 27 din Ordonanta Guvernului [nr. 137/2000](#) privind prevenirea si sanctionarea tuturor formelor de discriminare, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 537 din 16 iulie 2008, s-a constatat ca prevederile art. 1, art. 2 alin. (3) si art. 27 alin. (1) din Ordonanta Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea si sanctionarea tuturor formelor de discriminare, republicata, sunt neconstitutionale, in masura in care din acestea se desprinde intelesul ca instantele judecatoresti au competenta sa anuleze ori sa refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerand ca sunt discriminatorii, si sa le inlocuiasca cu norme create pe cale judiciara sau cu prevederi cuprinse in alte acte normative.

- Prin Decizia Curtii Constitutionale [nr. 819](#) din 3 iulie 2008 referitoare la exceptia de neconstitutionalitate a prevederilor art. 1, art. 2 alin. (1)-(3), art. 6 si art. 27 alin. (1) din Ordonanta Guvernului [nr. 137/2000](#) privind prevenirea si sanctionarea tuturor formelor de discriminare, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 537 din 16 iulie 2008, s-a constatat ca prevederile art. 1, art. 2 alin. (3) si art. 27 alin. (1) din Ordonanta Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea si sanctionarea tuturor formelor de discriminare, republicata, sunt neconstitutionale, in masura in care din acestea se desprinde intelesul ca instantele judecatoresti au competenta sa anuleze ori sa refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerand ca sunt discriminatorii, si sa le inlocuiasca cu norme create pe cale judiciara sau cu prevederi cuprinse in alte acte normative.

- Prin Decizia Curtii Constitutionale [nr. 820](#) din 3 iulie 2008, referitoare la exceptia de neconstitutionalitate a prevederilor art. 1, art. 2 alin. (3) si art. 27 alin. (1) din Ordonanta Guvernului [nr. 137/2000](#) privind prevenirea si sanctionarea tuturor formelor de discriminare, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 537 din 16 iulie 2008, s-a constatat ca prevederile art. 1, art. 2 alin. (3) si art. 27 alin. (1) din Ordonanta Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea si sanctionarea tuturor formelor de discriminare, republicata, sunt neconstitutionale, in masura in care din acestea se desprinde intelesul ca instantele judecatoresti au competenta sa anuleze ori sa refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerand ca sunt discriminatorii, si sa le inlocuiasca cu norme create pe cale judiciara sau cu prevederi cuprinse in alte acte normative.

- Prin Decizia Curtii Constitutionale [nr. 821](#) din 3 iulie 2008 referitoare la exceptia de neconstitutionalitate a prevederilor art. 1, art. 2 alin. (1), (3) si (11) si art. 27 din Ordonanta Guvernului [nr. 137/2000](#) privind prevenirea si sanctionarea tuturor formelor de discriminare, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 537 din 16 iulie 2008, s-a constatat ca prevederile art. 1, art. 2 alin. (3) si art. 27 alin. (1) din Ordonanta Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea si sanctionarea tuturor formelor de discriminare, republicata, sunt neconstitutionale, in masura in care din acestea se desprinde intelesul ca instantele judecatoresti au competenta sa anuleze ori sa refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerand ca sunt discriminatorii, si sa le inlocuiasca cu norme create pe cale judiciara sau cu prevederi cuprinse in alte acte normative.

Art. 2. - (1) Potrivit prezentei ordonante, prin discriminare se intelege orice deosebire, excludere, restrictie sau preferinta, pe baza de rasa, nationalitate, etnie, limba, religie, categorie sociala, convingeri, sex, orientare sexuala, varsta, handicap, boala cronica necontagioasa, infectare HIV, apartenenta la o categorie defavorizata, precum si orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrangerea, inlaturarea recunoasterii, folosintei sau exercitarii, in conditii de egalitate, a drepturilor omului si a libertatilor fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, in domeniul politic, economic, social si cultural sau in orice alte domenii ale vietii publice.

(2) Dispozitia de a discrimina persoanele pe oricare dintre temeiurile prevazute la

alin. (1) este considerata discriminare in intelesul prezentei ordonante.

(3)* Sunt discriminatorii, potrivit prezentei ordonante, prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajeaza anumite persoane, pe baza criteriilor prevazute la alin. (1), fata de alte persoane, in afara cazului in care aceste prevederi, criterii sau practici sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluia scop sunt adecvate si necesare.

* Prin Decizia Curtii Constitutionale [nr. 818](#) din 3 iulie 2008 referitoare la exceptia de neconstitutionalitate a prevederilor art. 1, art. 2 alin. (3) si art. 27 din Ordonanta Guvernului [nr. 137/2000](#) privind prevenirea si sanctionarea tuturor formelor de discriminare, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 537 din 16 iulie 2008, s-a constatat ca prevederile art. 1, art. 2 alin. (3) si art. 27 alin. (1) din Ordonanta Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea si sanctionarea tuturor formelor de discriminare, republicata, sunt neconstitutionale, in masura in care din acestea se desprinde intelesul ca instantele judecatoresti au competenta sa anuleze ori sa refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerand ca sunt discriminatorii, si sa le inlocuiasca cu norme create pe cale judiciara sau cu prevederi cuprinse in alte acte normative.

- Prin Decizia Curtii Constitutionale [nr. 819](#) din 3 iulie 2008 referitoare la exceptia de neconstitutionalitate a prevederilor art. 1, art. 2 alin. (1)-(3), art. 6 si art. 27 alin. (1) din Ordonanta Guvernului [nr. 137/2000](#) privind prevenirea si sanctionarea tuturor formelor de discriminare, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 537 din 16 iulie 2008, s-a constatat ca prevederile art. 1, art. 2 alin. (3) si art. 27 alin. (1) din Ordonanta Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea si sanctionarea tuturor formelor de discriminare, republicata, sunt neconstitutionale, in masura in care din acestea se desprinde intelesul ca instantele judecatoresti au competenta sa anuleze ori sa refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerand ca sunt discriminatorii, si sa le inlocuiasca cu norme create pe cale judiciara sau cu prevederi cuprinse in alte acte normative.

- Prin Decizia Curtii Constitutionale [nr. 820](#) din 3 iulie 2008 referitoare la exceptia de neconstitutionalitate a prevederilor art. 1, art. 2 alin. (3) si art. 27 alin. (1) din Ordonanta Guvernului [nr. 137/2000](#) privind prevenirea si sanctionarea tuturor formelor de discriminare, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 537 din 16 iulie 2008, s-a constatat ca prevederile art. 1, art. 2 alin. (3) si art. 27 alin. (1) din Ordonanta Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea si sanctionarea tuturor formelor de discriminare, republicata, sunt neconstitutionale, in masura in care din acestea se desprinde intelesul ca instantele judecatoresti au competenta sa anuleze ori sa refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerand ca sunt discriminatorii, si sa le inlocuiasca cu norme create pe cale judiciara sau cu prevederi cuprinse in alte acte normative.

- Prin Decizia Curtii Constitutionale [nr. 821](#) din 3 iulie 2008 referitoare la exceptia de neconstitutionalitate a prevederilor art. 1, art. 2 alin. (1), (3) si (11) si art. 27 din Ordonanta Guvernului [nr. 137/2000](#) privind prevenirea si sanctionarea tuturor formelor de discriminare, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 537 din 16 iulie 2008, s-a constatat ca prevederile art. 1, art. 2 alin. (3) si art. 27 alin. (1) din Ordonanta Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea si sanctionarea tuturor formelor de discriminare, republicata, sunt neconstitutionale, in masura in care din acestea se desprinde intelesul ca instantele judecatoresti au competenta sa anuleze ori sa refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerand ca sunt discriminatorii, si sa le inlocuiasca cu norme create pe cale judiciara sau cu prevederi cuprinse in alte acte normative

(4) Orice comportament activ ori pasiv care, prin efectele pe care le genereaza, favorizeaza sau defavorizeaza nejustificat ori supune unui tratament injust sau degradant o persoana, un grup de persoane sau o comunitate fata de alte persoane, grupuri de persoane sau comunitati atrage raspunderea contraventionala conform prezentei ordonante, daca nu intra sub incidenta legii penale.

(5) Constituie hartuire si se sanctioneaza contraventional orice comportament pe criteriu de rasa, nationalitate, etnie, limba, religie, categorie sociala, convingeri, gen, orientare sexuala, apartenenta la o categorie defavorizata, varsta, handicap, statut de refugiat ori azilant sau orice alt criteriu care duce la crearea unui cadru intimidant, ostil, degradant ori ofensiv.

"(5¹) Constituie hartuire morala la locul de munca si se sanctioneaza disciplinar, contraventional sau penal, dupa caz, orice comportament exercitat cu privire la un angajat de catre un alt angajat care este superiorul sau ierarhic, de catre un subaltern si/sau de catre un angajat comparabil din punct de vedere ierarhic, in legatura cu raporturile de munca, care sa aiba drept scop sau efect o deteriorare a conditiilor de munca prin lezarea drepturilor sau demnitatii angajatului, prin afectarea sanatatii sale fizice sau mentale ori prin compromiterea viitorului profesional al acestuia,

comportament manifestat in oricare dintre urmatoarele forme:

- a) conduita ostila sau nedorita;
- b) comentarii verbale;
- c) actiuni sau gesturi.

Completat de art.I pct.1 din [Legea 167/2020](#)

(5²) Constituie hartuire morala la locul de munca orice comportament care, prin caracterul sau sistematic, poate aduce atingere demnitatii, integritatii fizice ori mentale a unui angajat sau grup de angajati, punand in pericol munca lor sau degradand climatul de lucru. In intelesul prezentei legi, stresul si epuizarea fizica intra sub incidenta hartuirii morale la locul de munca.

Completat de art.I pct.1 din [Legea 167/2020](#)

(5³) Fiecare angajat are dreptul la un loc de munca lipsit de acte de hartuire morala. Niciun angajat nu va fi sanctionat, concediat sau discriminat, direct sau indirect, inclusiv cu privire la salarizare, formare profesionala, promovare sau prelungirea raporturilor de munca, din cauza ca a fost supus sau ca a refuzat sa fie supus hartuirii morale la locul de munca.

Completat de art.I pct.1 din [Legea 167/2020](#)

(5⁴) Angajatii care savarsesc acte sau fapte de hartuire morala la locul de munca raspund disciplinar, in conditiile legii si ale regulamentului intern al angajatorului. Raspunderea disciplinara nu inlatura raspunderea contraventionala sau penala a angajatului pentru faptele respective.

Completat de art.I pct.1 din [Legea 167/2020](#)

(5⁵) Angajatorul are obligatia de a lua orice masuri necesare in scopul prevenirii si combaterii actelor de hartuire morala la locul de munca, inclusiv prin prevederea in regulamentul intern al unitatii de sanctiuni disciplinare pentru angajatii care savarsesc acte sau fapte de hartuire morala la locul de munca.

Completat de art.I pct.1 din [Legea 167/2020](#)

(5⁶) Este interzisa stabilirea de catre angajator, in orice forma, de reguli sau masuri interne care sa oblige, sa determine sau sa indemne angajatii la savarsirea de acte sau fapte de hartuire morala la locul de munca.

Completat de art.I pct.1 din [Legea 167/2020](#)

(5⁷) Angajatul, victima a hartuirii morale la locul de munca, trebuie sa dovedeasca elementele de fapt ale hartuirii morale, sarcina probei revenind angajatorului, in conditiile legii. Intentia de a prejudicia prin acte sau fapte de hartuire morala la locul de munca nu trebuie dovedita."

Completat de art.I pct.1 din [Legea 167/2020](#)

(6) Orice deosebire, excludere, restrictie sau preferinta bazata pe doua sau mai multe criterii prevazute la alin. (1) constituie circumstanta agravanta la stabilirea raspunderii contraventionale daca una sau mai multe dintre componentele acesteia nu intra sub incidenta legii penale.

(7) Constituie victimizare si se sanctioneaza contraventional conform prezentei ordonante orice tratament advers, venit ca reactie la o plangere sau actiune in justitie cu privire la incalcarea principiului tratamentului egal si al nediscriminarii.

(8) Prevederile prezentei ordonante nu pot fi interpretate in sensul restrangerii dreptului la libera exprimare, a dreptului la opinie si a dreptului la informatie.

(9) Masurile luate de autoritatile publice sau de persoanele juridice de drept privat in favoarea unei persoane, unui grup de persoane sau a unei comunitati, vizand asigurarea dezvoltarii lor firesti si realizarea efectiva a egalitatii de sanse a acestora in raport cu celelalte persoane, grupuri de persoane sau comunitati, precum si masurile pozitive ce vizeaza protectia grupurilor defavorizate nu constituie discriminare in sensul prezentei ordonante.

(10) In intelesul prezentei ordonante, eliminarea tuturor formelor de discriminare se realizeaza prin:

a) prevenirea oricaror fapte de discriminare, prin instituirea unor masuri speciale, inclusiv a unor actiuni afirmative, in vederea protectiei persoanelor defavorizate care nu se bucura de egalitatea sanselor;

b) mediere prin solutionarea pe cale amiabila a conflictelor aparute in urma savarsirii unor acte/fapte de discriminare;

c) sanctionarea comportamentului discriminatoriu prevazut in dispozitiile alin. (1)-(7).

(11) Comportamentul discriminatoriu prevazut la alin. (1)-(7) atrage raspunderea civila, contraventionala sau penala, dupa caz, in conditiile legii.

Vezi: [Decizia 2/2015](#)

Art. 3. - Dispozitiile prezentei ordonante se aplica tuturor persoanelor fizice sau juridice, publice sau private, precum si institutiilor publice cu atributii in ceea ce priveste:

- a) conditiile de incadrare in munca, criteriile si conditiile de recrutare, selectare si promovare, accesul la toate formele si nivelurile de orientare, formare si perfectionare profesionala;
- b) protectia si securitatea sociala;
- c) serviciile publice sau alte servicii, accesul la bunuri si facilitati;
- d) sistemul educational;
- e) asigurarea libertatii de circulatie;
- f) asigurarea linistii si ordinii publice;
- g) alte domenii ale vietii sociale.

Art. 4. - In intelesul prezentei ordonante, categorie defavorizata este acea categorie de persoane care fie se afla pe o pozitie de inegalitate in raport cu majoritatea cetatenilor datorita diferentelor identitare fata de majoritate, fie se confrunta cu un comportament de respingere si marginalizare.

Art. 5. - Diferenta de tratament bazata pe o caracteristica legata de criteriile prevazute la art. 2 alin. (1) nu constituie discriminare atunci cand, in temeiul naturii activitatilor ocupationale sau al contextului in care acestea se desfasoara, o asemenea caracteristica reprezinta o cerinta profesionala reala si determinanta, cu conditia ca obiectivul sa fie legitim si cerinta proportionala.

Capitolul II Dispozitii speciale

Sectiunea I Egalitatea in activitatea economica si in materie de angajare si profesie

Art. 6. - Constituie contraventie, conform prezentei ordonante, conditionarea participarii la o activitate economica a unei persoane ori a alegerii sau exercitarii libere a unei profesii de apartenenta sa la o anumita rasa, nationalitate, etnie, religie, categorie sociala, respectiv de convingerile, de sexul sau orientarea sexuala, de varsta sau de apartenenta sa la o categorie defavorizata.

Art. 7. - Constituie contraventie, conform prezentei ordonante, discriminarea unei persoane pentru motivul ca apartine unei anumite rase, nationalitati, etniei, religii, categoriei sociale sau unei categorii defavorizate, respectiv din cauza convingerilor, varstei, sexului sau orientarii sexuale a acesteia, intr-un raport de munca si protectie sociala, cu exceptia cazurilor prevazute de lege, manifestata in urmatoarele domenii:

- a) incheierea, suspendarea, modificarea sau incetarea raportului de munca;
- b) stabilirea si modificarea atributiilor de serviciu, locului de munca sau a salariului;
- c) acordarea altor drepturi sociale decat cele reprezentand salariul;
- d) formarea, perfectionarea, reconversia si promovarea profesionala;
- e) aplicarea masurilor disciplinare;
- f) dreptul de aderare la sindicat si accesul la facilitatile acordate de acesta;
- g) orice alte conditii de prestare a muncii, potrivit legislatiei in vigoare.

Art. 8. - (1) Constituie contraventie, conform prezentei ordonante, refuzul unei persoane fizice sau juridice de a angaja in munca o persoana pentru motivul ca aceasta apartine unei anumite rase, nationalitati, etniei, religii, categoriei sociale sau unei categorii defavorizate ori din cauza convingerilor, varstei, sexului sau orientarii sexuale a acesteia, cu exceptia cazurilor prevazute de lege.

(2) Constituie contraventie, conform prezentei ordonante, conditionarea ocuparii unui post prin anunt sau concurs, lansat de angajator ori de reprezentantul acestuia, de apartenenta la o anumita rasa, nationalitate, etnie, religie, categorie sociala sau la o categorie defavorizata, de varsta, de sexul sau orientarea sexuala, respectiv de convingerile candidatilor, cu exceptia situatiei prevazute la art. 2 alin. (9).

(3) Persoanele fizice si juridice cu atributii in medierea si repartizarea in munca vor aplica un tratament egal tuturor celor aflati in cautarea unui loc de munca, vor asigura tuturor persoanelor aflate in cautarea unui loc de munca accesul liber si egal la consultarea cererii si ofertei de pe piata muncii, la consultanta cu privire la posibilitatile de ocupare a unui loc de munca si de obtinere a unei calificari si vor refuza sprijinirea cererilor discriminatorii ale angajatilor. Angajatorii vor asigura confidentialitatea datelor privitoare la rasa, nationalitatea, etnia, religia, sexul, orientarea sexuala sau a altor date cu caracter privat care privesc persoanele aflate in cautarea unui loc de munca.

Art. 9. - Constituie contraventie, conform prezentei ordonante, discriminarea angajatilor de catre angajatori, in raport cu prestatiile sociale acordate, din cauza

apartenentei angajatilor la o anumita rasa, nationalitate, origine etnica, religie, categorie sociala sau la o categorie defavorizata ori pe baza varstei, sexului, orientarii sexuale sau convingerilor promovate de ei.

Sectiunea a II-a

Accesul la serviciile publice administrative si juridice, de sanatate, la alte servicii, bunuri si facilitati

Art. 10. - Constituie contraventie, conform prezentei ordonante, daca fapta nu intra sub incidenta legii penale, discriminarea unei persoane fizice, a unui grup de persoane din cauza apartenentei acestora ori a persoanelor care administreaza persoana juridica la o anumita rasa, nationalitate, etnie, religie, categorie sociala sau la o categorie defavorizata, respectiv din cauza convingerilor, varstei, sexului sau orientarii sexuale a persoanelor in cauza prin:

- a) refuzarea acordarii serviciilor publice administrative si juridice;
- b) refuzarea accesului unei persoane sau unui grup de persoane la serviciile de sanatate publica - alegerea medicului de familie, asistenta medicala, asigurarile de sanatate, serviciile de urgenta sau alte servicii de sanatate;
- c) refuzul de a vinde sau de a inchiria un teren sau imobil cu destinatie de locuinta;
- d) refuzul de a acorda un credit bancar sau de a incheia orice alt tip de contract;
- e) refuzul accesului unei persoane sau unui grup de persoane la serviciile oferite de teatre, cinematografe, biblioteci, muzee si expozitii;
- f) refuzul accesului unei persoane sau unui grup de persoane la serviciile oferite de magazine, hoteluri, restaurante, baruri, discoteci sau de orice alti prestatori de servicii, indiferent daca sunt in proprietate privata ori publica;
- g) refuzul accesului unei persoane sau unui grup de persoane la serviciile oferite de companiile de transport in comun - prin avion, vapor, tren, metrou, autobuz, troleibuz, tramvai, taxi sau prin alte mijloace;
- h) refuzarea acordarii pentru o persoana sau un grup de persoane a unor drepturi sau facilitati.

Sectiunea a III-a

Accesul la educatie

Art. 11. - (1) Constituie contraventie, conform prezentei ordonante, refuzarea accesului unei persoane sau unui grup de persoane la sistemul de educatie de stat sau privat, la orice forma, grad si nivel, din cauza apartenentei acestora la o anumita rasa, nationalitate, etnie, religie, categorie sociala sau la o categorie defavorizata, respectiv din cauza convingerilor, varstei, sexului sau orientarii sexuale a persoanelor in cauza.

(2) Prevederile alin. (1) se aplica tuturor fazelor sau etapelor din sistemul educational, inclusiv la admiterea sau la inscrierea in unitatile ori institutiile de invatamant si la evaluarea ori examinarea cunostintelor.

(3) Constituie contraventie, conform prezentei ordonante, solicitarea unor declaratii doveditoare ale apartenentei aceleia persoane sau acelui grup la o anumita etnie, care sa conditioneze accesul unei persoane sau unui grup de persoane la educatie in limba materna. Exceptie face situatia in care in invatamantul liceal si universitar candidatii concureaza pe locuri special acordate pentru o anumita minoritate si se impune dovedirea, printr-un act din partea unei organizatii legal constituite a minoritatii respective, a apartenentei la aceasta minoritate.

(4) Prevederile alin. (1)-(3) nu pot fi interpretate in sensul restrangerii dreptului unitatii ori institutiei de invatamant de a refuza inscrierea sau admiterea unei persoane ale carei cunostinte ori rezultate anterioare nu corespund standardelor sau conditiilor de inscriere cerute pentru accesul in institutia respectiva, atat timp cat refuzul nu este determinat de apartenenta persoanei in cauza la o anumita rasa, nationalitate, etnie, religie, categorie sociala sau la o categorie defavorizata, respectiv din cauza convingerilor, varstei, sexului sau orientarii sexuale a acesteia.

(5) Prevederile alin. (1) si (2) nu pot fi interpretate in sensul restrangerii dreptului unitatii ori institutiei de invatamant pentru pregatirea personalului de cult de a refuza inscrierea unei persoane al carei statut confesional nu corespunde conditiilor stabilite pentru accesul in institutia respectiva.

(6) Constituie contraventie, conform prezentei ordonante, orice ingradiri pe criterii de apartenenta la o anumita rasa, nationalitate, etnie, religie, categorie sociala sau la o categorie defavorizata in procesul de infiintare si de acreditare a institutiilor de invatamant infiintate in cadrul legislativ in vigoare.

Sectiunea a IV-a
**Libertatea de circulatie, dreptul la libera alegere
a domiciliului si accesul in locurile publice**

Art. 12. - (1) Constituie contraventie, conform prezentei ordonante, orice actiuni constand in amenintari, constrangeri, folosirea fortei sau orice alte mijloace de asimilare, stramutare sau colonizare de persoane, in scopul modificarii compozitiei etnice, rasiale sau sociale a unei zone a tarii sau a unei localitati.

(2) Constituie contraventie, conform prezentei ordonante, orice comportament constand in determinarea parasirii domiciliului, in deportare sau in ingreunarea conditiilor de viata si de trai cu scopul de a se ajunge la renuntarea la domiciliul traditional al unei persoane sau al unui grup de persoane apartinand unei anumite rase, nationalitati, etnii sau religii, respectiv al unei comunitati, fara acordul acestora. Constituie o incalcare a prevederilor prezentei ordonante atat obligarea unui grup de persoane aflate in minoritate de a parasi localitatea, aria sau zonele in care locuieste, cat si obligarea unui grup de persoane apartinand majoritatii de a se stabili in localitati, arii sau zone locuite de o populatie apartinand minoritatilor nationale.

Art. 13. - Constituie contraventie, conform prezentei ordonante, orice comportament care are ca scop mutarea sau alungarea unei persoane sau unui grup de persoane dintr-un cartier sau dintr-un imobil din cauza apartenentei acestora la o anumita rasa, nationalitate, etnie, religie, categorie sociala sau la o categorie defavorizata, respectiv din cauza convingerilor, varstei, sexului sau orientarii sexuale a persoanelor in cauza.

Art. 14. - Constituie contraventie, conform prezentei ordonante, interzicerea accesului unei persoane sau al unui grup de persoane in locurile publice din cauza apartenentei acestora la o anumita rasa, nationalitate, etnie, religie, categorie sociala sau la o categorie defavorizata, respectiv din cauza convingerilor, varstei, sexului sau orientarii sexuale a persoanelor in cauza.

Sectiunea a V-a
Dreptul la demnitatea personala

Art. 15. - Constituie contraventie, conform prezentei ordonante, daca fapta nu intra sub incidenta legii penale, orice comportament manifestat in public, avand caracter de propaganda nationalist-sovina, de instigare la ura rasiala sau nationala, ori acel comportament care are ca scop sau vizeaza atingerea demnitatii ori crearea unei atmosfere de intimidare, ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare, indreptat impotriva unei persoane, unui grup de persoane sau unei comunitati si legat de apartenenta acestora la o anumita rasa, nationalitate, etnie, religie, categorie sociala sau la o categorie defavorizata ori de convingerile, sexul sau orientarea sexuala a acestuia.

Sectiunea a VI-a
Consiliul National pentru Combaterea Discriminarii

Art. 16. - Consiliul National pentru Combaterea Discriminarii, denumit in continuare Consiliul, este autoritatea de stat in domeniul discriminarii, autonoma, cu personalitate juridica, aflata sub control parlamentar si totodata garant al respectarii si aplicarii principiului nediscriminarii, in conformitate cu legislatia interna in vigoare si cu documentele internationale la care Romania este parte.

Art. 17. - In exercitarea atributiilor sale, Consiliul isi desfasoara activitatea in mod independent, fara ca aceasta sa fie ingradita sau influentata de catre alte institutii ori autoritati publice.

Art. 18. - (1) Consiliul este responsabil cu aplicarea si controlul respectarii prevederilor prezentei legi in domeniul sau de activitate, precum si in ceea ce priveste armonizarea dispozitiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative care contravin principiului nediscriminarii.

(2) Consiliul elaboreaza si aplica politici publice in materia nediscriminarii. In acest sens, Consiliul va consulta autoritatile publice, organizatiile neguvernamentale, syndicatele si alte entitati legale care urmaresc protectia drepturilor omului sau care au un interes legitim in combaterea discriminarii.

Art. 19. - (1) In vederea combaterii faptelor de discriminare, Consiliul isi exercita atributiile in urmatoarele domenii:

- a) prevenirea faptelor de discriminare;
- b) medierea faptelor de discriminare;
- c) investigarea, constatarea si sanctionarea faptelor de discriminare;
- d) monitorizarea cazurilor de discriminare;
- e) acordarea de asistenta de specialitate victimelor discriminarii.

(2) Consiliul isi exercita competentele la sesizarea unei persoane fizice sau juridice ori din oficiu.

Art. 20. - (1) Persoana care se considera discriminata poate sesiza Consiliul in termen de un an de la data savarsirii faptei sau de la data la care putea sa ia cunostinta de savarsirea ei.

(2) Consiliul solutioneaza sesizarea prin hotarare a Colegiului director prevazut la art. 23 alin. (1).

(3) * Prin cererea introdusa potrivit alin. (1), persoana care se considera discriminata are dreptul sa solicite inlaturarea consecintelor faptelor discriminatorii si restabilirea situatiei anterioare discriminarii.

* Prin Decizia Curtii Constitutionale [nr. 997](#) din 7 octombrie 2008 referitoare la exceptia de neconstitutionalitate a dispozitiilor art. 20 din Ordonanta Guvernului [nr. 137/2000](#) privind prevenirea si sanctionarea tuturor formelor de discriminare, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 774 din 18 noiembrie 2008, s-a constatat ca dispozitiile art. 20 alin. (3) din Ordonanta Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea si sanctionarea tuturor formelor de discriminare sunt neconstitutionale, in masura in care sunt interpretate in sensul ca acorda Consiliului National pentru Combaterea Discriminarii competenta ca, in cadrul activitatii sale jurisdictionale, sa anuleze ori sa refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerand ca sunt discriminatorii, si sa le inlocuiasca cu norme create pe cale judiciara sau cu prevederi cuprinse in alte acte normative.

(4) Colegiul director al Consiliului dispune masurile specifice constatarii existentei discriminarii, cu citarea obligatorie a partilor. Citarea se poate face prin orice mijloc care asigura confirmarea primirii. Neprezentarea partilor nu impiedica solutionarea sesizarii.

(5) Actiunea de investigare intreprinsa de Colegiul director se desfasoara la sediul institutiei sau in alt loc stabilit de acesta.

(6) Persoana interesata va prezenta fapte pe baza carora poate fi prezumata existenta unei discriminari directe sau indirecte, iar persoanei impotriva careia s-a formulat sesizarea ii revine sarcina de a dovedi ca nu a avut loc o incalcare a principiului egalitatii de tratament. In fata Colegiului director se poate invoca orice mijloc de proba, respectand regimul constitutional al drepturilor fundamentale, inclusiv inregistrari audio si video sau date statistice.

(7) Hotararea Colegiului director de solutionare a unei sesizari se adopta in termen de 90 de zile de la data sesizarii si cuprinde: numele membrilor Colegiului director care au emis hotararea, numele, domiciliul sau resedinta partilor, obiectul sesizarii si sustinerile partilor, descrierea faptei de discriminare, motivele de fapt si de drept care au stat la baza hotararii Colegiului director, modalitatea de plata a amenzii, daca este cazul, calea de atac si termenul in care aceasta se poate exercita.

(8) Hotararea se comunica partilor in termen de 30 de zile de la adoptare si produce efecte de la data comunicarii.

(9) Hotararea Colegiului director poate fi atacata la instanta de contencios administrativ, potrivit legii.

(10) Hotararile emise potrivit prevederilor alin. (2) si care nu sunt atacate in termenul de 15 zile constituie de drept titlu executoriu.

Art. 21. - Prevederile art. 20 se aplica in mod corespunzator in cazul in care Consiliul investigheaza din oficiu fapte sau acte de discriminare.

Art. 22. - (1) Consiliul este condus de un presedinte cu rang de secretar de stat, ales de membrii Colegiului director din randul acestora, pentru un mandat de 5 ani. Presedintele este ordonator principal de credite. Presedintele este ajutat in activitatea sa de un vicepresedinte, ales de Colegiul director dintre membrii acestuia, pentru un mandat de 2 ani si jumătate.

(2) Raportul anual de activitate al Consiliului se dezbate si se aproba de Parlament. Raportul de activitate se depune la birourile permanente ale Camerei Deputatilor si Senatului pana la data de 15 aprilie a anului urmator.

Art. 23. - (1) Colegiul director al Consiliului este organ colegial, deliberativ si decizional, responsabil pentru indeplinirea atributiilor prevazute de lege.

"(2) Colegiul director este compus din 11 membri cu rang de secretar de stat, dintre care un reprezentant al Grupului parlamentar al minoritatilor nationale din Camera Deputatilor, propusi si numiti, in sedinta comuna, de cele doua Camere ale Parlamentului."

Modificat de art.I din Legea 193/2022

(3) Poate fi numit membru al Colegiului director orice cetatean roman care indeplineste cumulativ urmatoarele conditii:

- a) are capacitate deplina de exercitiu;
- b) are studii superioare absolvite cu diploma de licenta;
- c) nu are antecedente penale si se bucura de o buna reputatie;
- d) are o activitate recunoscuta in domeniul apararii drepturilor omului si combaterii discriminarii;
- e) nu a fost agent sau colaborator al politiei politice comuniste;
- f) nu a colaborat cu organele de securitate si nu a apartinut acestora.

(4) La numirea membrilor Colegiului director se va urmari ca minimum doua treimi dintre acestia sa fie licentiatii in stiinte juridice.

(5) Membrii Colegiului director pot fi revocati sau eliberati din functie numai in urmatoarele cazuri:

- a) demisie;
- b) expirarea duratei mandatului;
- c) incapacitate de munca, potrivit legii;
- d) daca au fost condamnati definitiv pentru o fapta prevazuta de legea penala;
- e) daca nu mai indeplinesc conditiile prevazute la alin. (3);
- f) la propunerea fundamentata a cel putin doua treimi din numarul acestora.

(6) In situatia in care impotriva unui membru al Colegiului director se pune in miscare actiunea penala, acesta se considera suspendat de drept din functie pana la ramanerea definitiva a hotararii judecatoresti. Daca prin hotarare se constata nevinovatia persoanei in cauza, suspendarea ei din functie inceteaza, este repusa in toate drepturile avute anterior suspendarii si i se achita drepturile banesti de care a fost lipsita.

(7) In situatia prevazuta la alin. (5) lit. d) calitatea de membru al Colegiului director inceteaza de drept la data ramanerii definitive a hotararii de condamnare.

Art. 24. - (1) Propunerile nominale pentru Colegiul director se inainteaza birourilor permanente ale Camerei Deputatilor si Senatului, cu 60 de zile inainte de data la care mandatele vor deveni vacante. Propunerile vor fi insotite de: curriculum vitae, cazier judiciar si declaratii pe propria raspundere ale candidatilor din care sa reiasa ca nu se incadreaza in prevederile art. 23 alin. (3) lit. e) si f).

(2) Birourile permanente ale celor doua Camere ale Parlamentului publica pe paginile de internet ale Camerei Deputatilor si Senatului candidaturile depuse si inainteaza propunerile comisiilor permanente de specialitate, in vederea audierii candidatilor in sedinta comuna. In termen de 10 zile de la publicarea candidaturilor se pot depune la comisiile permanente de specialitate, in scris, obiectiuni argumentate cu privire la candidaturile depuse.

(3) In urma audierii candidatilor, comisiile permanente de specialitate intocmesc un aviz comun, pe care il prezinta in sedinta comuna a Camerei Deputatilor si Senatului, pana la data la care expira mandatele.

(4) Candidaturile se aproba cu votul majoritatii deputatilor si senatorilor prezenti.

"Art. 24¹. - (1) **Mandatul membrilor Colegiului director se exercita de la data publicarii in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, a hotararii Parlamentului de numire a acestora.**

(2) Mandatul membrului Colegiului director al Consiliului dureaza pana la publicarea in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, a hotararii Parlamentului de numire a noului membru, dar nu mai mult de 6 luni de la data implinirii termenului prevazut de art. 25 alin. (2).

(3) Mandatul presedintelui si vicepresedintelui Consiliului dureaza pana la data publicarii in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, a hotararii Colegiului director prin care au fost alesi noul presedinte si noul vicepresedinte al Consiliului, dar nu mai mult de 6 luni de la data implinirii termenului prevazut la art. 22 alin. (1)."

Articolul 24¹, modificat art.unic din OUG 45/2020

Art. 25. - (1) Membrii Colegiului director al Consiliului sunt garantii ai interesului public.

(2) Durata mandatului membrilor Colegiului director este de 5 ani, iar numirea acestora se face esalonat, in functie de expirarea mandatelor.

(3) In cazul in care un loc in Colegiul director devine vacant inaintea expirarii mandatului, acesta va fi ocupat de o alta persoana numita, conform procedurii reglementate de prezenta ordonanta, pentru restul de mandat ramas vacant.

(4) Activitatea depusa de membrii Colegiului director pe perioada exercitarii mandatului se considera vechime in specialitate.

(5) In solutionarea cazurilor de discriminare, membrii Colegiului director au calitatea de agent constatator care aplica sanctiunile pentru contraveniile stabilite prin prezenta ordonanta. Acestia isi pot delega calitatea de agent constatator persoanelor din aparatul de lucru al Consiliului.

(6) La solicitarea presedintelui, membrii Colegiului director licentiatii in stiinte

juridice pot reprezenta Consiliul in instantele de judecata in cauzele ce privesc fapte de discriminare.

Capitolul III Dispozitii procedurale si sanctiuni

Art. 26. - (1) Contravenitiile prevazute la art. 2 alin. (2), (4), (5) si (7), art. 6-9, art. 10, art. 11 alin. (1), (3) si (6), art. 12, 13, 14 si 15 se sanctioneaza cu amenda de la 1.000 lei la 30.000 lei, daca discriminarea vizeaza o persoana fizica, respectiv cu amenda de la 2.000 lei la 100.000 lei, daca discriminarea vizeaza un grup de persoane sau o comunitate.

"(1¹) Constituie contraventie hartuirea morala la locul de munca savarsita de catre un angajat, prin lezarea drepturilor sau demnitatii unui alt angajat, si se pedepseste cu amenda de la 10.000 lei la 15.000 lei.

Completat de art.I pct.2 din [Legea 167/2020](#)

(1²) Constituie contraventie si se sanctioneaza cu amenda:

a) de la 30.000 lei la 50.000 lei neindeplinirea de catre angajator a obligatiilor prevazute la art. 2 alin. (5⁵);

b) de la 50.000 lei la 200.000 lei nerespectarea de catre angajator a prevederilor art. 2 alin. (5⁶)."

Completat de art.I pct.2 din [Legea 167/2020](#)

(2) Consiliul sau, dupa caz, instanta de judecata poate obliga partea care a savarsit fapta de discriminare sa publice, in massmedia, un rezumat al hotararii de constatare, respectiv al sentintei judecatoresti.

"(2¹) Ori de cate ori va constata savarsirea unei fapte de hartuire morala la locul de munca, instanta de judecata poate, in conditiile legii:

a) sa dispuna obligarea angajatorului la luarea tuturor masurilor necesare pentru a stopa orice acte sau fapte de hartuire morala la locul de munca cu privire la angajatul in cauza;

b) sa dispuna reintegrarea la locul de munca a angajatului in cauza;

c) sa dispuna obligarea angajatorului la plata catre angajat a unei despagubiri in cuantum egal cu echivalentul drepturilor salariale de care a fost lipsit;

d) sa dispuna obligarea angajatorului la plata catre angajat a unor daune compensatorii si morale;

e) sa dispuna obligarea angajatorului la plata catre angajat a sumei necesare pentru consilierea psihologica de care angajatul are nevoie, pentru o perioada rezonabila stabilita de catre medicul de medicina a muncii;

f) sa dispuna obligarea angajatorului la modificarea evidentelor disciplinare ale angajatului.

Completat de art.I pct.3 din [Legea 167/2020](#)

(2²) Ori de cate ori va constata savarsirea unei fapte de hartuire morala la locul de munca, Consiliul aplica, in conditiile legii, oricare dintre masurile prevazute la alin.

(2¹) lit. a) si e).

Completat de art.I pct.3 din [Legea 167/2020](#)

(2³) Constituie contraventie si se sanctioneaza cu amenda de la 100.000 lei la 200.000 lei neaducerea de catre angajator la indeplinire a masurilor dispuse de catre Consiliu. Plata amenzii nu exonereaza angajatorul de aducerea la indeplinire a obligatiilor prevazute la alin. (2¹)."

Completat de art.I pct.3 din [Legea 167/2020](#)

(3) Sanctiunile se aplica si persoanelor juridice.

La articolul 26, alineatul (4) abrogat de art.I pct.4 din [Legea 167/2020](#)

(5) La cererea agentilor constatatori, reprezentantii legali ai autoritatilor si institutiilor publice si ai agentilor economici supusi controlului, precum si persoanele fizice au obligatia, in conditiile legii:

a) sa puna la dispozitie orice act care ar putea ajuta la clarificarea obiectivului controlului;

b) sa dea informatii si explicatii verbale si in scris, dupa caz, in legatura cu problemele care formeaza obiectul controlului;

c) sa elibereze copiile documentelor solicitate;

d) sa asigure sprijinul si conditiile necesare bunei desfasurari a controlului si sa-si dea concursul pentru clarificarea constatarilor.

(6) Nerespectarea obligatiilor prevazute la alin. (5) constituie contraventie si se sanctioneaza cu amenda de la 200 lei la 1.000 lei.

Art. 27. - (1)* Persoana care se considera discriminata poate formula in fata

instanței de judecată o cerere pentru acordarea de despăgubiri și restabilirea situației anterioare discriminării sau anularea situației create prin discriminare, potrivit dreptului comun. Cererea este scutită de taxa judiciară de timbru și nu este condiționată de sesizarea Consiliului.

* Prin Decizia Curții Constituționale [nr. 818](#) din 3 iulie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1, art. 2 alin. (3) și art. 27 din Ordonanța Guvernului [nr. 137/2000](#) privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 537 din 16 iulie 2008, s-a constatat că prevederile art. 1, art. 2 alin. (3) și art. 27 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, sunt neconstituționale, în măsura în care din acestea se desprinde înțelesul că instanțele judecătorești au competența să anuleze ori să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerând că sunt discriminatorii, și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative.

- Prin Decizia Curții Constituționale [nr. 819](#) din 3 iulie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1, art. 2 alin. (1)-(3), art. 6 și art. 27 alin. (1) din Ordonanța Guvernului [nr. 137/2000](#) privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 537 din 16 iulie 2008, s-a constatat că prevederile art. 1, art. 2 alin. (3) și art. 27 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, sunt neconstituționale, în măsura în care din acestea se desprinde înțelesul că instanțele judecătorești au competența să anuleze ori să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerând că sunt discriminatorii, și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative.

- Prin Decizia Curții Constituționale [nr. 820](#) din 3 iulie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1, art. 2 alin. (3) și art. 27 alin. (1) din Ordonanța Guvernului [nr. 137/2000](#) privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 537 din 16 iulie 2008, s-a constatat că prevederile art. 1, art. 2 alin. (3) și art. 27 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, sunt neconstituționale, în măsura în care din acestea se desprinde înțelesul că instanțele judecătorești au competența să anuleze ori să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerând că sunt discriminatorii, și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative.

- Prin Decizia Curții Constituționale [nr. 821](#) din 3 iulie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1, art. 2 alin. (1), (3) și (11) și art. 27 din Ordonanța Guvernului [nr. 137/2000](#) privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 537 din 16 iulie 2008, s-a constatat că prevederile art. 1, art. 2 alin. (3) și art. 27 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, sunt neconstituționale, în măsura în care din acestea se desprinde înțelesul că instanțele judecătorești au competența să anuleze ori să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerând că sunt discriminatorii, și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative.

Vezi: [Decizia 10/2016](#) care admite recursul în interesul legii declarat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Brașov și, în consecință, stabilește ca:

În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 27 alin. (1) din Ordonanța Guvernului [nr. 137/2000](#) privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, instanța competentă să soluționeze cererile pentru acordarea de despăgubiri și restabilirea situației anterioare discriminării sau anularea situației create prin discriminare este judecătoria sau tribunalul, după caz, ca instanțe de drept civil, în raport cu obiectul investiției și valoarea acestuia, cu excepția cererilor în care discriminarea a survenit în contextul unor raporturi juridice guvernate de legi speciale și în care protecția drepturilor subiective se realizează în fața unor jurisdicții speciale, cazuri în care cererile vor fi judecate de aceste instanțe, potrivit dispozițiilor legale speciale.

(2) Termenul pentru introducerea cererii este de 3 ani și curge de la data săvârșirii faptei sau de la data la care persoana interesată putea să ia cunoștința de săvârșirea ei.

(3) Judecarea cauzei are loc cu citarea obligatorie a Consiliului.

(4) Persoana interesată va prezenta faptele pe baza cărora poate fi prezumată existența unei discriminări directe sau indirecte, iar persoanei împotriva căreia s-a formulat sesizarea îi revine sarcina de a dovedi că nu a avut loc o încălcare a principiului

egalitatii de tratament. In fata instantei se poate invoca orice mijloc de proba, respectand regimul constitutional al drepturilor fundamentale, inclusiv inregistrari audio si video sau date statistice.

(5) La cerere, instanta poate dispune retragerea sau suspendarea de catre autoritatile emitente a autorizatiei de functionare a persoanelor juridice care, printr-o actiune discriminatoare, cauzeaza un prejudiciu semnificativ sau care, desi cauzeaza un prejudiciu redus, incalca in mod repetat prevederile prezentei ordonante.

(6) Hotararea pronuntata de instanta de judecata se comunica Consiliului.

Vezi: [Decizia 2/2015](#)

Art. 28. - (1) Organizatiile neguvernamentale care au ca scop protectia drepturilor omului sau care au interes legitim in combaterea discriminarii au calitate procesuala activa in cazul in care discriminarea se manifesta in domeniul lor de activitate si aduce atingere unei comunitati sau unui grup de persoane.

(2) Organizatiile prevazute la alin. (1) au calitate procesuala activa si in cazul in care discriminarea aduce atingere unei persoane fizice, la cererea acesteia din urma.

Capitolul IV Dispozitii finale

Art. 29. - (1) Structura organizatorica si celelalte atributii de functionare ale Consiliului si ale Colegiului director vor fi reglementate prin ordin al presedintelui Consiliului.

(2) In vederea exercitarii atributiilor sale, Consiliul isi constituie structuri teritoriale de control si de monitorizare.

Art. 30. - (1) Bugetul Consiliului face parte integranta din bugetul de stat. Proiectul de buget se intocmeste de Consiliu, cu avizul Ministerului Finantelor Publice.

(2)** Salarizarea functionarilor publici si a personalului incadrat cu contract individual de munca din cadrul Consiliului se face la nivelul corespunzator celorlalte autoritati publice autonome aflate sub controlul Parlamentului, potrivit anexei nr. I la Ordonanta Guvernului [nr. 2/2006](#) privind reglementarea drepturilor salariale si a altor drepturi ale functionarilor publici pentru anul 2006, respectiv anexei nr. I la Ordonanta de urgenta a Guvernului [nr. 24/2000](#) privind sistemul de stabilire a salariilor de baza pentru personalul contractual din sectorul bugetar, cu modificarile si completarile ulterioare.

** La data republicarii prezentei ordonante, salarizarea personalului platit din fonduri publice este reglementata de Legea-cadru [nr. 284/2010](#) privind salarizarea unitara a personalului platit din fonduri publice, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 877 din 28 decembrie 2010, cu modificarile si completarile ulterioare.

Art. 30 alin. (3) abrogat de [de art.44 alin.\(1\) pct.3 din Legea 153/2017](#) (intra in vigoare la data de 1 iulie 2017)

Art. 31. - Prezenta ordonanta intra in vigoare in termen de 60 de zile de la data publicarii ei in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I.

Art. 32. - La data intrarii in vigoare a prezentei ordonante se abroga orice alte dispozitii contrare.

NOTA:

Reproducem mai jos mentiunea referitoare la transpunerea normelor comunitare in dreptul intern din Ordonanta de urgenta a Guvernului [nr. 19/2013](#) pentru modificarea si completarea Ordonantei Guvernului [nr. 137/2000](#) privind prevenirea si sanctionarea tuturor formelor de discriminare, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 183 din 2 aprilie 2013:

Prezenta ordonanta de urgenta transpune prevederile Directivei 2000/43/CE a Consiliului din 29 iunie din 29 iunie 2000 de punere in aplicare a principiului egalitatii de tratament intre persoane, fara deosebire de rasa sau origine etnica, publicata in Jurnalul Oficial al Comunitatilor Europene (JOCE) seria L, nr. 180 din 19 iulie 2000, si ale Directivei 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general in favoarea egalitatii de tratament, in ceea ce priveste incadrarea in munca si ocuparea fortei de munca, publicata in Jurnalul Oficial al Comunitatilor Europene (JOCE), seria L, nr. 303 din 2 decembrie 2000.

